

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15-11-36813 מנגדף נ' נמארנה

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שלמה מיכאל ארדמן

תובעים אחלאם מנגדף

נגד

נתבעים סלים מחמד נמארנה

פסק דין

1

2

3

4

תביעה לפיצויים בגין הפרת הבטחת נישואין.

א. רקע כללי וטענות הצדדים:

5

1. עניינה של התובענה בתובעת ונתבע בני העדה המוסלמית. בעת היכרותם היתה התובעת גרושה ואילו הנתבע היה רווק. השניים קיימו טקס אירוסין ביום 26.5.12 והיו מאורסים תקופה ארוכה של כ- 3 שנים, ואף קבעו תאריך לחתונה ביניהם ליום 29.5.15. בסופו של דבר ביטל הנתבע את החתונה. כיום אין חולק כי שני הצדדים פתחו בחיים חדשים עם בני זוג אחרים, והנתבע נשואים כיום לאנשים אחרים.

10

11

2. בכתב התביעה טוענת התובעת, כי סייעה לנתבע כספית בבניית ביתם העתידי בעשרות אלפי שקלים, ואף לקחה הלוואה מעבודתה בסך 6,500 ₪. עוד טוענת התובעת כי הוציאה הוצאות שונות, לרבות מתנה בסך 5,000 ₪ ליום הולדת הנתבע, וכן השאיר הנתבע בידיו את כל הכספים שהתקבלו מהאורחים ביום מסיבת האירוסין בסך 9,000 ₪. עוד טוענת התובעת כי משפחתה סייעה אף היא לנתבע בבניית דירת בני הזוג בסכום של 3,500 ₪ בשיקים ו- 1,000 ₪ במזומן. לטענת התובעת, משסירבה התובעת לערוב להלוואה שביקש הנתבע מהבנק בסך 250,000 ₪, הודיע לה הנתבע על ביטול החתונה. בכתב תביעתה תובעת התובעת פיצוי בגין נזק לא ממוני, החזר הוצאותיה, ואת חלקה בהשבחת הדירה שנבנתה עבור בני הזוג.

19

20

3. הנתבע, לעומת זאת, טוען כי שני הצדדים מעולם לא ראו עצמם כבולים מבחינה משפטית בחוזה, ולקחו בחשבון את האפשרות כי יחסייהם לא יבשילו כדי נישואין בפועל. הנתבע מוסיף וטוען כי במהלך היכרות בני הזוג, לא התנהלה התובעת כמצופה בחברה הערבית השמרנית, בילתה מחוץ לבית, הגיעה למשחקי כדורגל, ונסעה לחו"ל. הנתבע אינו מכחיש כי הצדדים קבעו מועד לחתונה, אך טוען שהדבר נבע מלחצי משפחת התובעת וכן שבני הזוג נפרדו סופית כבר בחודש נובמבר

24

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15-11-36813 מנגדף נ' נמארנה

תיק חיצוני:

1 2014. הנתבע מכחיש סיוע כלכלי של התובעת לבניה, למעט סך של 3,500 ₪ ששילם אביה של
2 התובעת לבעל מפעל בלוקים. הנתבע מכחיש את הטענה כי היפרדותם נבעה מאי רצונה של
3 התובעת לערוב לו בבנק. הנתבע מוסיף וטוען, כי בתקופת האירוסין התגלעו מחלוקות רבות בינו
4 ובין משפחתו מצד אחד לבין התובעת ואלה הביאו בסופו של דבר את הנתבע להחליט לבטל את
5 הנישואין. בהקשר זה טוען הנתבע, כי התובעת לא כיבדה את הוריו, לא בירכה את אחותו כאשר
6 התארסה ולא השתתפה בהכנות לחתונתה. הנתבע מוסיף וטוען, כי במהלך חודש נובמבר 2014,
7 לאחר נתק בין בני הזוג של כ- 3 שבועות ניסו בני משפחות הצדדים לגשר על המחלוקות, אך
8 לאחר שהתובעת דיברה בחוסר כבוד אל הורי הנתבע ואחיו, החליט הנתבע לבטל את הנישואין.
9 הנתבע מוסיף וטוען כי נשא בהוצאות של עשרות אלפי שקלים בגין מסיבת האירוסין, וכי
10 התובעת ממשיכה להחזיק בתכשיטים שרכש ונתן לה באירוסין בשווי של כ- 10,000 ₪, בנדוניה
11 שמוערכת בסכום דומה, בסלון שרכש בשווי של 4,000 ₪ ובריהוט נוסף שרכש בשווי של כ- 5,000
12 ₪.

13
14 4. בסיכומיהם חזרו הצדדים על טענותיהם, כאשר התובעת נותנת משקל חשוב לטקס האירוסין
15 שנערך ולתקופת האירוסין ואילו הנתבע אינו מקנה משקל לעובדות אלה, ובמיוחד נוכח העובדה
16 שלא נכרת בין הצדדים חוזה נישואין (עקד זואג). באשר לנזק מפרטת התובעת באשר לנזק הנפשי
17 שנגרם לה מביטול הנישואין. באשר לעילה המשפטית, סבורה התובעת כי עמדה בהוכחת חוזה
18 מחייב של הבטחת נישואין ואילו הנתבע טוען כי לצורך העילה היה על התובעת להוכיח תרמית,
19 ובכך לא עמדה. באשר לעילת הפירוד מדגיש הנתבע כי עניין ההלוואה היה סיבה אחת מסיבות
20 רבות, וכי התובעת בחרה גם שלא להעיד את העד מוחסן ח'ליפה שהיה אמור לפתור את הסכסוך
21 בין הצדדים. לעניין נזקה הנטען של התובעת, מצביע הנתבע על כך שהסכומים שהשקיעה
22 התובעת על פי עדותה נמוכים בהרבה ממה שטענה לו בכתב התביעה.

ב. התשתית הנורמטיבית:

23
24
25 5. תביעה בגין הפרת הבטחת נישואין, יסודה בהכרה כי הבטחה להינשא אינה בגדר התחייבות
26 גינטלמנית, אלא יש בה משום כוונה ליצור יחסים משפטיים, היוצרת חוזה בין הצדדים. יסודה
27 של עילת תביעה זו לפני חקיקת חוקי החוזים (ראה למשל: ע"א 337/62 ריזנפלד נ' יעקובסון,
28 פ"ד יז 1009 (1963); ע"א 401/66 מרום נ' מרום, פ"ד כא (1) 673 (1967)), בקליטתה מהמשפט
29 האנגלי, בו היתה מוכרת מהמאה ה-17: (17 Car. Rot. 21) (1639) *Stretch v. Parker*.
30 באנגליה, הלכה זו בוטלה בחקיקה: Law Reform (Miscellaneous Provisions) Act 1970,
31 וכך גם בחלק מארצות המשפט המקובל ובחלק ממדינות ארצות הברית. בישראל אומצה הלכה
32 זו על אף הקביעה כי תביעות מסוג זה אינן אהודות, גם לאחר חקיקת חוקי החוזים, תוך קביעה
33 כי כאשר בית המשפט מגיע למסקנה עובדתית כי הצדדים הגיעו להסכם היסודי "היינו לכרות
34 ברית חיים עם האישה אשר אהבת", גם אם טרם הגיעו להתחייבויות כלכליות ביניהם, מדובר

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15-11-36813 מנגדף נ' נמארנה

תיק חיצוני:

- 1 בהתחייבות חוזית, שאמנם אינה ניתנת לאכיפה, אך היא מזכה בפיצויים את הנפגע מהפרתה.
2 פיצויים אלה אינם פיצויי קיום, אלא פיצויי הסתמכות, לרבות הוצאות שהוציא הנפגע בשל
3 ההפרה, ונזק לא ממוני (ראה: ע"א 5258/98 פלונית נ' פלוני, פ"ד נח (6) 209 (2004) (להלן: "הלכת
4 פלונית"). בניגוד לטענת הנתבע, נפסק כי אין צורך להוכיח בתביעה זו כוונת תרמית, אלא די
5 בהוכחת הבטחת הנישואין, וזו יוצרת עילה חוזית, אם כי נוכח חוסר האהדה לעילה זו, בכל
6 הקשור לנזק הלא ממוני, יפסקו פיצויים נמוכים בלבד (ראה: ע"א 647/89 שיפברג נ' אבטליון,
7 פ"ד מו (2) 169 (1992); ע"א 461/64 טמסיט נ' פחימה, פ"ד יט (4) 131 (1965)). עם זאת, דעת
8 הרוב בהלכת פלונית (השופטים ברק ופרוקצ'יה) דחתה את האפשרות שהציעה דעת המיעוט
9 (השופט ריבלין), באותו פסק דין, לבטל את פסיקת הנזק הלא ממוני.
- 10
- 11 6. אך מהי המשמעות החוזית של הבטחת הנישואין? לעניין זה, ניתן לבטל את הבטחת הנישואין,
12 ככל ומתגלה פגם בכריתת החוזה, כמשמעותו בחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973, כטעות
13 והטעיה המאפשרים ביטול ההבטחה תוך זמן סביר מגילוי הפגם (ראה: ע"א 416/91 ממנ נ'
14 טריקי, פ"ד מז (2) 652 (1993)). אין פסיקה רבה בארץ בשאלה, מהו פגם בכריתת או הפרה
15 המזכים בביטול הבטחת הנישואין, ללא חובת פיצוי, אך דומה כי לצורך המקרה דנן, יש, כפי
16 שנראה להלן, לחדד שאלה זו, נוכח הפסיקה בארץ ובמשפט המשווה. כך נפסק, כי גיל בן הזוג
17 אינו עילה לביטול הבטחת הנישואין (ראה: ע"א 242/62 בשארי נ' לוי, פ"ד טז (1962)),
18 ולעומת זאת נפסק כי אם מוכח שבת הזוג התנהלה בצורה לא צנועה לפני הנישואין או קיימה
19 יחסים עם צד שלישי, עובדה שלא היתה ידועה לבן זוגה, ניתן לבטל את הבטחת הנישואין (ראה:
20 ת.א. (ת"א) 1279/54 ברגהויז נ' זילבר, פ"מ י 380 (1954). בדומה לכך, אם מסתבר לבן הזוג, כי
21 בת הזוג רוצה להתחתן איתו בשל כספו ולא מחמת אהבה אליו, תהא עילה לביטול הבטחת
22 הנישואין (ראה: פסק הדין האמריקאי בעניין *Parks v. Marshall*, 14 S.W. 2d 590 (1929),
23 המובא על ידי פנחס שיפמן דיני המשפחה בישראל 210 (התשנ"ה)). בעיה פיסית של מחלה
24 שיכולה לסכל את מימוש הנישואין, אף היא יכולה לשמש עילה לביטול הבטחת הנישואין, אך
25 לא כך, אכזבת בן הזוג מתכונותיו הפיסיות או ההתנהגותיות של בן הזוג (ראה: *Lyon v.*
26 *Barney*, 132 Ill. App. 45 (1907). בדומה לכך, אי הסכמת המשפחה לנישואין, אינה עילה
27 להפרת הבטחת הנישואין (ראה: *Irving v. Greenwood* (1824) 1 Car & P. 350), ולכל היותר
28 יש בה כדי להצדיק הפחתת גובה הפיצוי הלא ממוני, אך לא לבטל את הפיצוי (ראה: *Johnson*
29 *v. Jenkins*, 24 N.Y. 252 (1862)). גם שם רע שיצא על אחד מבני הזוג אינו עילה לביטול
30 הבטחת הנישואין (ראה: *Morgan v. Yarborough*, 1850 WL 3801 (La. Apr. 1850)).
- 31
- 32 7. הטעם לאבחנה בין המקרים האמורים הינו בין מקרים שהינם בגדר פגם בכריתת, או הפרת
33 התחייבויות של בן הזוג (דוגמת בגידה) הנחשבות כנכללות כתנאים מכללא בהסכם להינשא, או

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15-11-36813 מנגדף נ' נמארנה

תיק חיצוני:

1 סיכול (דוגמת מחלה המונעת את מימוש הנישואין), אשר משמשים עילה לביטול ההתחייבות על
2 פי דיני החוזים, לבין מקרים אחרים שבהם נסיבות סובייקטיביות מביאות את אחד מבני הזוג
3 להחלטה חד צדדית לבטל את הנישואין, בין אם הסתלקה האהבה מליבו ובין אם נתן עיניו באדם
4 אחר, ולרבות כאשר מתאכזב מתכונותיו, התנהגותו או אישיותו של בן הזוג האחר. מקרים אלה
5 אינם צידוק לסגת מן ההתחייבות החוזית, עליה הסתמך הצד שכנגד, ולכן מזכים בפיצויים
6 (ראה: עופר גרוסקופף וסלה חלבי "הפרה של הבטחת נישואין: מדגם הפיתוי הגברי לדגם שברון
7 הלב" משפט חברה ותרבות – משפטים על אהבה 107, 112-113 (התשס"ה)). ניתן למעשה לומר,
8 כי במקרים מסוג זה האחרון – הסובייקטיביים, עסקינן "בטעות בכדאיות העסקה", שאינה
9 מזכה כידוע על פי דיני החוזים בזכות לבטל את החוזה.

ג. יישום התשתית הנורמטיבית על נסיבות המקרה דנן:

10
11
12 8. השאלה הראשונה העקרונית השנויה במחלוקת בין הצדדים הינה משמעות טקס האירוסין שבין
13 הצדדים. כפי שהערתי במהלך הדיון, רצוי היה שהצדדים יביאו עדות מומחים לדין השרעי לבית
14 המשפט, דבר שלא עשו. הדבר נכון מקל וחומר, מאחר ופסיקת הערכאות הדיוניות הגיעה
15 למסקנות שונות במקרים של זוגות מוסלמים מאורסים באשר לעילת הפרת הבטחת נישואין
16 (ראה: תמ"ש (נצ') 1401/04 נ' נ' א' [ניתן ביום 3.3.2009] וכן: ת.א. (שלום טבריה) 1749-02-09
17 סנדיאני נ' ניג'ם [ניתן ביום 15.1.2012] ולעומתם: ת.א. (שלום נצרת) 4513/07 חג'אזי עמאד
18 מחמד נ' אחמד חסן מוסא [ניתן ביום 9.9.2009]). עם זאת לאחר עיון, אני סבור כי משמעותו
19 הדתית המדויקת של טקס האירוסין המוסלמי לא היא שתכריע בשאלת העילה החוזית בתיק
20 זה. הטעמים לכך יובאו מיד.

21
22 9. ראשית, נכון הוא, ודומה ששני הצדדים לא כפרו בכך, כי טקס האירוסין, אינו יוצר בדין
23 המוסלמי חבות להינשא, ויכולים בני הזוג להחליט כי אין רצונם להינשא. עם זאת, אין בכך כדי
24 לומר, שגם בדין הדתי המוסלמי, אין בטקס זה כדי ליצור מחויבות משפטית כלשהי, שכן גם הדין
25 המוסלמי מכיר בכך שככל ובתקופה זו אחד מבני הזוג הוציא הוצאות ונגרמו לו נזקים מביטול
26 הנישואין, על הצד המבטל את הנישואין לפצותו על כך (ראה: Azizah Y. Al Hibri, The
27 Nature of Islamic Marriage: Sacramental, Covenantal, or Contractual?, in
28 COVENANT MARRIAGE IN COMPARATIVE PERSPECTIVE 182, 196-197 (Eliza Elison
29 (& John Witte editors. 2005).

30
31 10. שנית, וזה העיקר, העילה של הפרת הבטחת נישואין אינה עילה בדין האישי, אלא עילה אזרחית,
32 על פי המשפט האזרחי (ראה: ביד"מ 1/55 סידיס נ' סידיס, פ"ד יב 1143,1121 (1958); נילי כהן
33 "ירידתה ועלייתה של הבטחת נישואין" המשפט יא 27, 34 (התשס"ז). על כן, השאלה האם נכרת

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15-11-36813 מנגדף נ' נמארנה

תיק חיצוני:

- 1 חוזה צריכה להיבחן על פי הדין האזרחי ולא על פי הדין הדתי. על כן, השאלה שצריכה להישאל
2 בדיני החוזים הינה, האם היתה גמירות דעת לכרות חוזה, היינו, על פי מבחן האדם הסביר,
3 וההגון במעמד של הצדדים לחוזה הקונקרטי. מבחן זה על אף שכולל מרכיבים סובייקטיביים
4 הוא מבחן אובייקטיבי שבא להגן על אינטרס ההסתמכות של הצד השני לחוזה והשאלה שיש
5 לשאול הינה, האם בנסיבות כגון אלה, היה אדם סביר לומד מן ההצעה שהופנתה אליו על כוונה
6 ליצור יחסים משפטיים (ראה למשל: רע"א 4976/00 בית הפסנתר נ' מור, פ"ד נו (1) 577 (2001)).
7 לעניין זה יש להדגיש כי המבחן הינו על בסיס הגילוי החיצוני של הסכמת הצדדים ולא על בסיס
8 הכוונות והמחשבות של הצדדים שלא קיבלו ביטוי חיצוני (ראה: ע"א 6296/05 כהן נ' עזבון
9 המנוחה בקשי כתון [ניתן ביום 5.8.2007]).
- 10
- 11 11. יישום מבחנים אלה יכול ובמקרה מסוים יביא למסקנה כי הסכמת הצדדים טרם הבשילה
12 להבטחת נישואין, ובמקרה אחר כי הבשילה. במקרה דנן, מסקנתי הינה כי הסכמת הצדדים
13 הבשילה להבטחת נישואין מחייבת. לכך מספר טעמים. ראשית, אין עסקינן בענייננו בתקופת
14 היכרות קצרה, אלא בתקופת היכרות ארוכה של כ- 3 שנים במהלך האירוסין, כאשר גם ההחלטה
15 להתארס הגיעה לא כלאחר יד, אלא לאחר מספר חודשי היכרות, וזאת לגרסת שני הצדדים, על
16 אף שכל אחד מהם טוען לתקופה אחרת של מספר חודשים. שנית, בתקופת האירוסין אין חולק
17 כי הצדדים השקיעו השקעות כספיות על בסיס קשר הנישואין המתוכנן ובנו את ביתם המיועד.
18 שלישית, הצדדים אמנם לא חתמו על חוזה נישואין עדיין, אך כבר קבעו מועד מוגדר לחתונתם
19 והוזמן אף אולם. כל הנסיבות האמורות מלמדות שאין מדובר בקשר ראשוני תיאורטי בין בני
20 הזוג, אלא בקשר מוגדר שהצדדים פעלו לממשו במשך תקופה ארוכה. בנסיבות אלה גוברת
21 הסתמכות בן הזוג השני על הכוונה להינשא, ולפיכך יש לראות בהתחייבות הנתבע, ומקל וחומר
22 לאחר קביעת התאריך לחתונה, ככוונה ליצירת יחסים משפטיים, וגמירות דעת להינשא. גם עצם
23 בקשת הנתבע מהתובעת לחתום על ערבות, בה הודה (עמ' 26 לפרוטוקול), מלמדת שהנתבע ראה
24 עצמו כנשוי לתובעת, שאם לא כן לא היה מבקש ממנה לחתום על ערבות, דבר בו הודה בחקירתו.
25
- 26 12. גם בחינת הסיבות שהועלו על ידי שני הצדדים לביטול הנישואין, מלמדת שאין עסקינן בנסיבות
27 שהוכרו בפסיקה שתוארה לעיל, כמצדיקות את ביטול הבטחת הנישואין. בין אם הסתכסכה
28 התובעת עם הנתבע או עם משפחתו, לרבות בשל התנהגותה כטענת הנתבע, ובין אם ביטול
29 הנישואין נעשה מסיבות כלכליות כטענת התובעת, עסקינן בנסיבות סובייקטיביות שגרמו לנתבע
30 להתאכזב מבת זוגו המיועדת ולבטל את החתונה. היינו, אין מדובר בפגמים בכריתת חוזה, אלא
31 בהחלטה חד צדדית של הנתבע לבטל את הנישואין. אכן, לא ניתן לאכוף על הנתבע להתחתן עם
32 מי שאין ליבו חפץ, אך בכך אין לפוטרו מלפצות את התובעת על נזקיה מביטול הנישואין. מקבל
33 אני את טענות הנתבע כי הסכסוך שנוצר בין בני הזוג נבע לא רק מאי חתימה על ערבות, אך
34 כאמור, בקביעה עובדתית זו אין כדי לסייע בידי הנתבע ולפוטרו מאחריות.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 15-11-36813 מנגדף נ' נמארנה

תיק חיצוני:

13. משקבעתי שאכן היתה כאן הבטחת נישואין מחייבת, יש להמשיך ולבחון את נזקיה של התובעת. לעניין זה, יש לקחת בחשבון גם את המתנות שקיבל כל צד בשל האירוסין, שכן להבדיל ממתנות במהלך הנישואין, לגבי מתנות האירוסין, יש הנחה כי הן ניתנות למקרה שיש חתונה וקיים תנאי מכללא, שאם מתבטלת החתונה יש להשיב את מתנות האירוסין (ראה: מרדכי ראבילו **חוק המתנה התשכ"ח-156 1968** (התשנ"ז); דב פרימר "השבת מתנות אירוסין בגין הפרת הבטחת נישואין לאור החקיקה האזרחית החדשה", **משפטים** י 329 (התש"ס)), וזאת להבדיל ממתנות במהלך נישואין, לגביהם אין תנאי מכללא כי בפירוק הנישואין יש להשיבם (ראה: ע"א 384/88 **זיסרמן נ' זיסרמן**, פ"ד מג (3) 205 (1989); ע"א 343/87 **פרי נ' פרי**, פ"ד מד (2) 154 (1990)).
14. הצדדים לא השכילו להביא ראיות חיצוניות באשר לשווי המיטלטלין שהביא כל צד, ולמעט צילום שיק אחד לא הוכחו גם התשלומים הנטענים בראיות לגבי משיכות הכספים. אינני יכול להסתמך על עדויות הצדדים, שהיו עדויות הנוגעים בדבר, בלא כל ראיה אובייקטיבית תומכת. גם לא הוכח שווי עליית ערך הדירה שבנה הנתבע מהשקעותיה הנטענות של התובעת. על כן אאלץ לפסוק רק על פי הודאותיהם של הצדדים בחקירה בבית המשפט. הנתבע מודה בקבלת סך של 8,000 ₪ (עדותו בעמ' 27 לפרוטוקול). הנתבע אמנם מודה כי לקח גם את חלקה של התובעת במתנות שקיבלו בני הזוג בטקס האירוסין, אם כי טוען שהדבר היה מגיע לו מאחר ונשא לבדו בהוצאות אותו טקס (עדותו בעמ' 28 לפרוטוקול). התובעת מאשרת שהנתבע נשא בהוצאות אלה (עדותה בעמ' 10 לפרוטוקול) וממילא אין לקחת כספי המתנות באירוע האירוסין לזכותה, ומאידך גיסא אין להתחשב בגובה הוצאות האירוע לטובת הנתבע, מה שלא הוכחו. אין חולק כי התובעת קיבלה בטקס האירוסין תכשיטים, אך לגבי שווים קיימת מחלוקת בין הצדדים, והיא לא הוכחה. אסתפק אפוא בהערכת התובעת כי מדובר בשווי של 5,000 ₪. התובעת גם אישרה בעדותה כי קיבלה גם במתנה כלי מיטה, וריהוט מסוים (עדותה בעמ' 5 ו-10 לפרוטוקול), אך שוב, שווים לא הוכח, דבר שניתן היה להעשות באמצעות הבאת קבלות הרכישה. אעריך את שווים של כל אלה על דרך האומדנא בסך של 3,000 ₪. התוצאה הינה, כי ההוצאות והמתנות שנתנו בני הזוג זה לזה, או ניתנו להם על ידי צדדים שלישיים, מקזזים זה את זה ונותר לפסוק אך ורק את הנזק הלא ממוני.
15. אשר לנזק הלא ממוני, ולאחר ששקלתי את כל הנסיבות הרלבנטיות, אני פוסק לתובעת סך של 40,000 ₪. לעניין זה לקחתי בחשבון מצד אחד את קביעת בית המשפט העליון כי יש לפסוק בעילה זו סכומים נמוכים יחסית על נזק לא ממוני, וכן את העובדה כי בינתיים שיקמה התובעת את חייה ונישאה לאחר. מנגד, לא התעלמתי מכך שעסקינן בתקופת היכרות יחסית ארוכה של בני הזוג, וכאשר עסקינן מלכתחילה בגרושה, אשר מעמדה בחברה שמרנית הינו פגיע ורגיש יותר, כאשר ביטול נישואין מערער עוד יותר את מעמדה בחברה בה היא חיה, וממילא גורם לה לעוגמת

בית משפט השלום בקרירות

ת"א 15-11-36813 מנגדף נ' נמארנה

תיק חיצוני:

- 1 נפש גדולה יותר. עוד אני פוסק לתובעת הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסכום כולל של 8,000
2 ₪.
3
4 אשר על כן, אני מחייב את הנתבע לשלם לתובעת את הסך של 48,000 ₪. הסך האמור ישולם בתוך
5 30 יום מהיום, שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.
6
7 המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.
8
9 ניתן היום, כ"ה אב תשע"ח, 06 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.
10

שלמה מיכאל ארדמן, שופט

- 11
12
13
14